

§ 25.

Til Gave henregnes i nærværende Kapitel saadan Afhændelse, som i Konkurslovens § 43 omhandlet, i hvilket Tilfælde Giveren pligter at tilbagebetale, hvad Modtageren har erlagt.

§ 26.

Skvad der i §§ 24 og 25 er foretvrevet, gjælder ogsaa, hvis Gaven er skjænket Tredeemand og af ham overdragen den anden Ægtefælle, naar denne Fremgangsmaade skjønnes at være brugt for at omgaa Loven.

§ 27.

Har den ene Ægtefælle givet den anden Pant til Sikkerhed for Gjæld, som ikke er stiftet gennem selve Pantesættelsen, og han derpaa kommer under Konkurs, kan Pantet ikke gjøres gjældende mod Boet af Pantesætterens Ægtefælle, medmindre det oplyses, at han, da han foretog Pantesættelsen, hverken var eller ved denne blev uvederheftig. Er Pantet af hans Ægtefælle overdraget til Tredeemand, skal den Ægtefælle, der har overdraget Pantet, erstatte Boet den derved forvoldte Skade. Lige med kontraktmæssig Pantesættelse ansees saadan Indførrelse, som omhandles i Konkurslovens § 46. Ved Afgjørelse af Spørgsmaal om, naar Pantesættelsen har fundet Sted, gjælder Konkurslovens § 47.

§ 28.

Er Gjenstanden eller Rettigheden overdragen Tredeemand, har Boet ogsaa mod ham Ret til at fordræ Gjenstanden eller Rettigheden tilbagegivet eller Staden erstattet, saafremt han var vidende om, at der ved Overdragelsen til ham tilsigtedes at lægge Hindringer i Veien for Boets Ret, eller om, at Skyldneren, da Retshandelen af ham blev indgaaet, var eller ved denne blev uvederheftig. Kan det ikke bevises, at han har haft en saadan Kundskab, skal han fri sig med sin Ed.

§ 29.

Om Tilbagesøgninger, som Boet vil anstille i Kraft af § 27, gjælder, hvad i Konkurslovens § 49 er bestemt. Er Boet taget under Behandling efter Forordning 8de April 1768, maa Tilbagesøgningen finde Sted inden 2 Maanedes efter Proklamaets Udløb.

§ 30.

Med Hensyn til Gave, der sker paa Dødsleiet eller som ved Giverens Død endnu er ufuldbyrdet, gjælder Arvelovens § 65, om end Gaven er sket ved Ægtepagt, der stadfæstes overensstemmende med § 4.

Tente Kapitel.

Om Hustruens Naadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed.

§ 31.

Hustru er, selv om Udbyttet af hendes selvstændige Virksomhed paa Grund af Formuesfællesskab bliver fælles Eiendom, dog eneberettiget til at raade over, hvad hun ved saadan Virksomhed erhverver, samt over, hvad hun dermed bevislig har anskaffet. I saadant Gods kan der ikke i Hustruens levende Live søges Gjældsforpligtelse for Gjæld, Manden har stiftet uden hendes udtrykkelige Samtykke. Disse Forrifter kommer ikke til Anvendelse paa Udbytte af Næringsveie, som kræver større Kapital, naar denne i det Hele eller for en væsentlig Del er tilveiebragt for Mandens Regning.